

Міністерство охорони здоров'я України
Харківський національний медичний університет

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ НЕЙРОНАУК

ЗБІРНИК ТЕЗ

МІЖВУЗІВСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Харків, 2015

УДК 616.89

А43 Актуальні питання нейронаук: Збірник тез міжвузівської конференції молодих вчених та студентів (Харків 29 квітня 2015 р.) / Міністерство охорони здоров'я України, Харківський національний медичний університет - Харків:
- 2015.-48 с

За редакцією професора В.М. ЛІСОВОГО

Відповідальний за випуск професор Г.М. Кожина

Друкується за рішенням вченої ради Харківського національного медичного університету (протокол № 4 від 16 квітня 2015 р.).

Відповідальність за якість та достовірність матеріалів несуть автори публікацій.

пациентов с шизофренией без употребления в анамнезе психоактивных веществ, для сравнения полученных данных.

Полученные результаты свидетельствуют о неблагоприятном влиянии систематического приема каннабиноидов на клинические проявления и течение шизофрении в подростковом возрасте, приводя пациентов к более быстрой социальной дезадаптации.

Ефективність арт-терапії в реабілітації хворих на афективні розлади

Колесніков Д.А., Черних Г.В.

Харківський національний медичний університет.

Актуальність: Значне зростання в загальній популяції числа розладів афективного спектру ставить проблему їх діагностики та лікування в число пріоритетних. Більшість дослідників вказує на важливість комплексного підходу і ефективність комбінації медикаментозної терапії та психотерапії в лікуванні та реабілітації пацієнтів з афективними розладами. Використання арт-терапії в комплексних лікувально-реабілітаційних програмах допомагає пацієнтам, шляхом залучення різних вербальних і невербальних груп творчої активності, підвищити соціально-особистісний рівень адаптації, розвивати комунікативні навички, сприяє мобілізації ресурсів особистості та її мікросоціального оточення, а також дозволяє стабілізувати психічний стан, продовжити ремісію та підвищити її якість.

Мета дослідження: оцінка ефективності арт-терапії в реабілітації хворих на афективні розлади.

Методи дослідження включали клініко-анамнестичний, клініко-психопатологічний, психодіагностичний та методи статистичного аналізу. У ході дослідження було обстежено 22 пацієнтки з афективними розладами, серед яких 12 хворих мали діагноз рекурентний депресивний розлад, 6 - біполярний афективний розлад та 4 пацієнтки страждали на органічний афективний розлад. Середній вік обстежених склав 48,5±8,06 років. У всіх обстежених хворих в клінічних картинах на час проведення дослідження

превалювала депресивна симптоматика. Основну групу склали 10 пацієнток, які отримували комплексне лікування у вигляді поєднання психофармакотерапії та арт-терапії, в контрольній (12 осіб) хворі одержували стандартну терапію.

Результати дослідження: У дослідженні застосовувалася групова арт-терапія з використанням студійно-тематичного підходу. Арт-терапевтичні заняття проводилися в групі з 10 особами, сеансами по 60 хвилин 2 рази на тиждень протягом 5 тижнів, з використанням методів малювання, ліплення, виготовлення колажів з елементами музикотерапії. Мішенню арт-терапевтичного впливу були стани дезадаптації особистості, обумовлені хронічними психічними розладами. Аналіз динаміки оцінок якості життя хворих афективними розладами до і після арт-терапії показав, більш значуще підвищення загального сприйняття якості життя у пацієнтів основної групи, ніж контрольної ($p < 0,01$), при цьому найбільш позитивні зміни спостерігалися в сферах: соціо-емоційна підтримка, фізичне благополуччя та працездатність, міжособистісна взаємодія. Арт-терапевтичні заняття сприяли зниженню рівня депресивних проявів та тривоги, підвищенню самооцінки і впевненості в собі, розвитку у пацієнтів адекватного ставлення до свого захворювання та формуванню налаштованості на подальше лікування.

Таким чином, включення арт-терапії в комплекс заходів, спрямованих на реабілітацію хворих з психічними розладами афективного спектру, підвищує їх ефективність, за рахунок достовірного поліпшення якості життя та соціального функціонування та формування у пацієнтів прихильності до подальшої терапії.